

ministers Udtalelser saaledes, at det var hans Standpunkt, at man maatte holde sig paa det Niveau, som Præstelønningskommissionen har benyttet.

Med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal, der har været fremme, vil jeg gerne sige til det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou), at han efter min Mening er inde paa at drage en hel Række principielle Spørgsmaal ind under vor Overvejelse, som, hvis de ærede Medlemmer fulgte ham, vilde medføre, at der ingen Præstelønningslov kunde komme i denne Omgang. Det ærede Medlem var saaledes inde paa, at man kunde gaa til at indføre en glidende Skala i denne Lønningslov, idet han ræsonnerede som saa, at naar Lønningskommissionen ikke havde indført en glidende Skala for Statstjenestemændene, var det, fordi disses store Flertal udtalte sig derimod, men her havde man med en Etat at gøre, hvor Tjenestemændene ikke havde udtalt sig imod det, derfor kunde man gennemføre den glidende Skala her. Jeg mener, at saadanne Udtalelser vidner om for stort Ukendskab til, hvordan man bygger en Lønningslov op, og hvilket uhyre Arbejde det vilde være lige fra Bunden at tage fat paa at indrette glidende Skala i denne Lønningslov. Det vilde være at vælte hele Bygningen for paa Tomten at opføre en helt ny, og det vilde være Udtryk for en uretfærdig Kritik overfor Præstelønningskommissionen, der gennem lange og grundige Overvejelser, hvori Repræsentanter for baade Præsterne, Administrationen og de politiske Partier har deltaget, er naaet til et Resultat, som vi fra alle Sider er i høj Grad enige om. Hvis vi nu paa et helt andet Grundlag skulde opføre et helt andet Lønningssystem, var det at borteliminere Præstelønningskommissionens Arbejde og tage fat paa noget helt nyt. I hvert Fald vil jeg advare imod at følge det ærede Medlem i den Slags Betragtninger, og jeg vil haabe, at det Udvalg — jeg antager Lønningsudvalget —, som kommer til at arbejde med denne Sag, vil behandle dette Lovforslag paa samme Maade, hvorpaa det har behandlet det store Statstjenestemandsforslag: at vi hører paa de Henvendelser og modtager de Oplysninger om Enkeltheder, som det er rimeligt at modtage, men i øvrigt lader Grundlaget være det, som Kommissionen er naaet til gennem lange og grundige Overvejelser, og nøjes med at reformere med Hensyn til de Enkeltheder, hvor det kan være rimeligt at foretage Forandringer. Ellers naar vi i alt Fald ikke noget Resultat i denne Rigsdags-samling og rimeligvis heller ikke i den næste.

Jeg vil med det samme sige til det

ærede Medlem, at naar han anførte Kommissionens Betænkning som et Bevis mod den højtærede Kirkeminister og erklærede, at Kommissionen havde taget afgjort Standpunkt imod Kirkeministeren, er dette en ganske uberettiget Udtalelse; jeg er sikker paa, at ærede Kolleger af mig i Kommissionen alle vil være enige om med mig at nedlægge en Protest imod det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende. Vi har, som den højtærede Kirkeminister sagde, slet ikke taget Standpunkt til, hvem der ejer disse Midler, vi har udelukkende betragtet os som en Lønningskommission, har drøftet disse Lønningspørgsmaal og er naaet til et Resultat paa dette Omraade, men de principielle Stridsspørgsmaal, som det ærede Medlem var inde paa, har vi ladet ligge, fordi vi har ment, at det væsentlige var at naa til et for Præstestanden rimeligt Resultat. I de Benævnelser, vi har anvendt, f. Eks. Side 47, der, saa vidt jeg husker, ogsaa blev anført af det ærede Medlem, hvor vi skelner mellem Lønningsfondens Udgifter og Statens Udgifter, ligger slet intet om, hvem der ejer disse Midler, og hvem der har Raadighed i sidste Instans over Lønningsfonden. De Benævnelser, vi har anvendt, er saa neutrale, at det ærede Medlem ikke kan anføre Præstelønningskommissionen imod den højtærede Kirkeminister.

Jeg vil med det samme sige til det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen), at naar han var inde paa Spørgsmaalet om de 65 og 70 Aar, kunde jeg ønske — og jeg tror, jeg kan tale paa hele Lønningskommissionens Vegne — i Anledning af dette Spørgsmaal, som har været fremdraget ikke alene under denne Sags Behandling, men ogsaa under Behandlingen af Statstjenestemandsløven, og som ogsaa har været fremdraget i Pressen af forskellige, at udtale, at det er ingenlunde Hensigten med denne Bestemmelse i Pensionsafsnittet af Statstjenestemandsløven — en Bestemmelse, som derfra er gaaet over i det Lovforslag, der er til Behandling i Dag — at foreskrive, at en Tjenestemand absolut skal have sin Afsked med det 70de Aar. Der har det ærede Medlem fra Kolding opfattet Forholdet fuldstændig rigtigt; det er Lønningskommissionens Tanke — og jeg finder, det er udtrykt meget tydeligt i Lovforslaget —, at der skal af Tjenestemanden indgives en Afskedsbegæring til Administrationen, men det staaer Administrationen frit for at beholde ham, hvis den finder, at han endnu er arbejdsdygtig, at man endnu har Brug for ham i den Administrations-